

момчета отъ възстанниците. Хаджи Ставря же уловихъ въ Сливенъ и—го докарахъ тукъ обкованъ въ желѣза; а понеже той бѣше Русски подданикъ, испрати се въ Цариградъ, дѣто и слѣдъ малко той се освободи чрезъ посредничеството на Русското Посолство. Тукъ трѣба впрочемъ да споманемъ че мѣстното турско Правителство улови Игуменъ-тъ отъ Лясковскія Монастирь Х. Теодосія и брата му Х. Юсафа, тоже Инокъ отъ сщція Монастирь, затвори ги въ тукашнитѣ тѣмници, осжди ги да отидятъ въ заточеніе, и—най сетнѣ ги испрати заедно съ другитѣ осждени въ Азія въ Діаръ-Бекиръ. Тамъ тѣ гниха въ пуститѣ Діаръ-Бекирски тѣмници, и по младія Х. Юсафъ тамъ и умрѣ, а по старія му братъ Х. Теодосій се завърнх тукъ слѣдъ цѣли 10 и повече години, и до днесъ е живъ и живѣе въ Монастиря Св. Преображенія при Търново.—За изслѣдованіе же на двигателнитѣ причини на възстаніето, централното Правителство отъ Цариградъ испрати тукъ единъ особенъ Комисаръ Сабри Паша, който слѣдъ като се увѣри вижда се, че възстаніето е побудено повечето отъ Сърбитѣ: много негодуваше дѣто тогавашнія тукашень Мютесарифинъ Хассанъ Таксимъ Паша, единъ фанатикъ и плиткоуменъ Турчинъ, представилъ въ Цариградъ това възстаніе като едно много серіозно, и чрезъ това, той му бѣше отдалъ голѣмъ важность. Ние разказахми по горѣ че Раковски по внушеніето на Министра Гарашанина, испрати отъ Бѣлградъ въ Българія, или по точно да се изразимъ, тукъ въ Търново два Апостоли Хаджи Ставря и Николча Паскальева съ прокламаціи за да побудятъ, устроятъ и подигнатъ едно възстаніе съ надеждъ впрочемъ, че Българскія Легіонъ отъ 15,000 души (!) както и рѣдовна Сърбска войска, ще се незабавно затекатъ да дойдатъ, и ще да спомогнатъ за да се освободи Българія. . . . Сега слѣдъ като разказахми за злополучното разбиванье и потушаванье на това възстаніе, — считами за наша свята длжжность да разкажемъ на читателитѣ, за „инстинктивнитѣ двигателни причини, които сж побудили не само сърбскія Министръ Гарашанина, но и самія Князь Михаила за да плаши Турція;